315

ZÁKON

ze dne 30. října 2019,

kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o státním zastupitelství

Čl. I

Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb., zákona č. 201/1997 Sb., zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 11/2001 Sb., zákona č. 14/2002 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 630/2004 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 293/2013 Sb., zákona č. 64/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 325/2017 Sb. a zákona č. 111/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Tento zákon dále upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie upravující zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce[11]) (dále jen „nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce“) postavení státních zástupců působících u Úřadu evropského veřejného žalobce a poskytování informací a součinnosti mezi státním zastupitelstvím a Úřadem evropského veřejného žalobce.“.

Poznámka pod čarou č. 11 zní:

„[11]) Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.“.

2. V § 4 odst. 1 se na konci textu písmene a) doplňují slova „ , nestanoví-li jinak nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce“.

3. V § 12g odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „ ; má-li být informace poskytnuta na žádost, v žádosti o poskytnutí informace se vždy uvede důvod vyžádání informace“.

4. V § 12g se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo o výkon oprávnění nejvyššího státního zástupce podle tohoto zákona“.

5. V § 12g se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) V trestním řízení se informace podle odstavce 1 po nezbytně nutnou dobu neposkytne, lze-li důvodně předpokládat, že by její poskytnutí ohrozilo podstatné národní bezpečnostní zájmy, průběh trestního řízení nebo bezpečnost osob. O dočasném neposkytnutí informace sepíše státní zastupitelství, které by informaci mělo poskytnout, záznam, který založí do spisu.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

6. V § 12i odst. 3 úvodní části ustanovení se za slovo „zpracovávány“ vkládají slova „ze spisů vedených soudy, státním zastupitelstvím a Úřadem evropského veřejného žalobce“.

7. V § 12j odst. 1 úvodní části ustanovení a v § 12j odst. 6 úvodní části ustanovení se za slovo „zastupitelství“ vkládají slova „a Úřadu evropského veřejného žalobce“.

8. V § 12j se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) Pro účely zákona o základních registrech se Úřad evropského veřejného žalobce považuje za orgán veřejné moci, vůči němuž plní roli ústředního správního úřadu ministerstvo; údaje v registru práv a povinností, které mají být vyjádřeny referenční vazbou, se ve vztahu k Úřadu evropského veřejného

žalobce takto uvádějí pouze tehdy, jsou-li v základních registrech uvedeny.“.

9. V § 16a odst. 3 se za slova „jiné státní zastupitelství“ vkládají slova „nebo Úřad evropského veřejného žalobce“ a za slova „státnímu zastupitelství“ se vkládají slova „nebo Úřadu evropského veřejného žalobce“.

10. V § 16b se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ ; proti evropskému pověřenému žalobci lze podat pouze stížnost na nevhodné chování“.

11. V § 22 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Ministr spravedlnosti informuje evropského nejvyššího žalobce o tom, že státního zástupce jmenovaného do funkce evropského žalobce nebo evropského pověřeného žalobce dočasně zprostí výkonu funkce podle odstavce 2 a o důvodech tohoto dočasného zproštění. Při dočasném zproštění výkonu funkce státního zástupce jmenovaného do funkce evropského pověřeného žalobce z důvodu kárného stíhání pro kárné provinění související s jeho povinnostmi podle nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce postupuje ministr spravedlnosti podle tohoto nařízení.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

12. V § 26 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Státní zástupce, který byl jmenován do funkce evropského žalobce, není způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, jestliže byl Soudním dvorem Evropské unie z funkce evropského žalobce odvolán a jestliže důvody tohoto odvolání zpochybňují důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce.

(3) Státní zástupce, který byl jmenován do funkce evropského pověřeného žalobce, není způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, jestliže byl z funkce evropského pověřeného žalobce kolegiem zřízeným nařízením o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce odvolán a jestliže důvody tohoto odvolání zpochybňují důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce.“.

13. Na konci § 27 se doplňuje věta „Státní zástupce jmenovaný do funkce evropského žalobce nebo evropského pověřeného žalobce je odpovědný za kárné provinění v případech, ve kterých to nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce umožňuje; ustanovení této části se na státního zástupce jmenovaného do funkce evropského žalobce nebo evropského pověřeného žalobce použijí obdobně.“.

14. § 32 zní:

„§ 32

Řízení o způsobilosti státního zástupce vykonávat svou funkci upravuje zvláštní právní předpis uvedený v § 31.“.

15. Za část jedenáctou se vkládá nová část dvanáctá, která včetně nadpisu zní:

„ČÁST DVANÁCTÁ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O ÚŘADU EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO ŽALOBCE

§ 34b

(1) Dnem, k němuž vznikla státnímu zástupci funkce evropského nejvyššího žalobce, evropského žalobce nebo evropského pověřeného žalobce, je státní zástupce dočasně přidělen k Úřadu evropského veřejného žalobce. V rozsahu, ve kterém není státní zástupce jmenovaný do funkce evropského pověřeného žalobce dočasně přidělen k Úřadu evropského veřejného žalobce, plní tento státní zástupce povinnosti státního zástupce podle tohoto zákona. Dočasné přidělení trvá po dobu výkonu funkce evropského nejvyššího žalobce, evropského žalobce nebo evropského pověřeného žalobce.

(2) Ministr spravedlnosti po projednání s nejvyšším státním zástupcem a se souhlasem státního zástupce jmenovaného do funkce evropského pověřeného žalobce stanoví určité státní zastupitelství jako místo výkonu jeho funkce.

§ 34c

(1) Státní zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce evropského pověřeného žalobce, se považuje za státní zastupitelství, u kterého je evropský pověřený žalobce činný.

(2) Vedoucí státní zástupce stojící v čele státního zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo

výkonu funkce evropského pověřeného žalobce, je v rozsahu, v jakém to nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce umožňuje, státnímu zástupci jmenovanému do funkce evropského pověřeného žalobce nadřízen.

(3) Úkolem správy státního zastupitelství je rovněž vytvářet podmínky k řádnému plnění úkolů evropského pověřeného žalobce.

§ 34d

(1) Evropský nejvyšší žalobce, evropský žalobce a evropský pověřený žalobce mají v rozsahu, v jakém to nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce umožňuje, stejná oprávnění a povinnosti, jaké jsou stanoveny právními předpisy státnímu zástupci.

(2) Úřad evropského veřejného žalobce je pro výkon své působnosti oprávněn získávat informace z rejstříků, registrů, evidencí, databází a seznamů ve stejném rozsahu a stejným způsobem, jako je získává státní zástupce pro účely trestního řízení.

(3) Na poskytování informací mezi státním zastupitelstvím a Úřadem evropského veřejného žalobce se § 12g odst. 1 a 2 použije obdobně. Na oprávnění ministra spravedlnosti požádat Úřad evropského veřejného žalobce o informaci o stavu řízení ve věci, ve které je Úřad evropského veřejného žalobce činný, se § 13 odst. 1 použije obdobně.

§ 34e

Státní zastupitelství je povinno neprodleně oznámit Úřadu evropského veřejného žalobce skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, u něhož by Úřad evropského veřejného žalobce mohl vykonat svou pravomoc v souladu s čl. 22 a čl. 25 odst. 2 a 3 nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.

§ 34f

Státnímu zástupci jmenovanému do funkce evropského pověřeného žalobce náleží podle zákoníku práce náhrada škody nebo nemajetkové újmy vzniklé pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, a to v rozsahu, v jakém mu nebyla uhrazena Úřadem evropského veřejného žalobce.

§ 34g

Spory o příslušnost mezi státním zastupitelstvím a Úřadem evropského veřejného žalobce v rozsahu, v jakém to nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce umožňuje, rozhoduje Nejvyšší státní zastupitelství.“.

Dosavadní část dvanáctá se označuje jako část třináctá.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního řádu

Čl. II

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona

č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 207/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 43/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 301/2016 Sb., zákona č. 455/2016 Sb., zákona č. 55/2017 Sb., zákona č. 56/2017 Sb., zákona č. 57/2017 Sb., zákona č. 58/2017 Sb., zákona č. 59/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 178/2018 Sb., zákona č. 287/2018 Sb., zákona č. 111/2019 Sb., zákona č. 203/2019 Sb. a zákona č. 255/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 3 se za slovo „zákon“ vkládají slova „ , přímo použitelný předpis Evropské unie“.

2. V § 12 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Státním zástupcem se rozumí i evropský pověřený žalobce, evropský žalobce a evropský nejvyšší žalobce v rozsahu jejich působnosti stanovené nařízením Rady (EU) 2017/1939, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.“.

3. V § 17 odst. 1 písm. c) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

4. V § 144 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „nebo, jde-li o stížnost evropského pověřeného žalobce nebo evropského žalobce, příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce“.

5. V § 146 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „nebo, je-li takovým státním zástupcem evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, jeho prostřednictvím příslušnému orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce“.

6. V § 146 odst. 2 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce příslušnému orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce nebo soudu,“.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena d) a e).

7. V § 146a se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ ; vydal-li napadené rozhodnutí evropský žalobce, rozhoduje soud, v jehož obvodu by byl činný evropský pověřený žalobce, který by byl jinak příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení“.

8. V § 146a odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „ ; vykonává-li dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení evropský žalobce, rozhoduje soud, v jehož obvodu by byl činný evropský pověřený žalobce, který by byl jinak příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení“.

9. V § 158 odst. 1 se za větu první vkládá věta „Policejní orgán informuje státního zástupce o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, u něhož by Úřad evropského veřejného žalobce mohl vykonat svou pravomoc v souladu s čl. 22 a čl. 25 odst. 2 a 3 nařízení Rady (EU) 2017/1939.“.

10. V § 158e odst. 4 větě první se za slovo „zastupitelství“ vkládají slova „nebo na návrh evropského pověřeného žalobce“.

11. V § 158e odst. 4 se za větu první vkládá věta „Návrh na použití agenta může podat i evropský žalobce; v takovém případě povoluje použití agenta soudce vrchního soudu, v jehož obvodu by byl činný evropský pověřený žalobce, který by byl jinak příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení.“.

12. V § 159d na konci textu odstavce 3, na konci textu § 173a a v § 174a na konci textu odstavce 1 se doplňují slova „ ; to neplatí, jde-li o usnesení vydané evropským pověřeným žalobcem nebo evropským žalobcem“.

13. V § 250 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „nebo, jde-li o odvolání evropského pověřeného žalobce nebo evropského žalobce, příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce“.

14. V § 265d odst. 1 se na konci textu písmene a) doplňují slova „ , pokud veřejnou žalobu před

soudem nezastupoval evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce“.

15. V § 265d odst. 1 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, pokud veřejnou žalobu před soudem zastupoval evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, nebo“.

Dosavadní písmeno b) se označuje jako písmeno c).

16. V § 265f odst. 1 větě druhé se slova „je povinen v dovolání uvést, zda je podává“ nahrazují slovy „a příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce jsou povinni v dovolání uvést, zda je podávají“.

17. V § 265g odst. 1 větě druhé, § 265g odst. 2 větě druhé a v § 265o odst. 2 větě poslední se za slovo „zástupce“ vkládají slova „nebo příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce“.

18. V § 265g odst. 1 větách druhé a třetí se za slovo „zástupcem“ vkládají slova „nebo příslušným orgánem Úřadu evropského veřejného žalobce“.

19. V § 265h odst. 1 se za slovo „nebo“ vkládají slova „příslušného orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce anebo“.

20. V § 265h odst. 2 větě první se za slova „státnímu zástupci“ vkládají slova „nebo příslušnému orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce, pokud veřejnou žalobu před soudem zastupoval evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce,“ a za slova „státního zástupce“ se vkládají slova „nebo příslušného orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce“.

21. V § 265p odst. 1 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „nebo příslušného orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce“.

22. V § 265r odst. 1 písm. c) se slova „nejvyšší státní zástupce i obviněný“ nahrazují slovy „obviněný a nejvyšší státní zástupce nebo v případě, kdy veřejnou žalobu před soudem zastupoval evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce“.

23. V § 265r odstavec 2 zní:

„(2) Ve veřejném zasedání je účast státního zástupce činného u Nejvyššího státního zastupitelství nebo v případě, kdy veřejnou žalobu zastupoval před soudem evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, účast evropského pověřeného žalobce, evropského žalobce nebo evropského nejvyššího žalobce povinná.“.

24. V § 274 se na konci textu věty první doplňují slova „nebo v případě, kdy byl ve věci činný v posledním stupni evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, za účasti evropského pověřeného žalobce, evropského žalobce nebo evropského nejvyššího žalobce“.

25. V § 466 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) V případě, kdy v původním řízení byl ve věci činný v posledním stupni evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, může ministr spravedlnosti požádat o prošetření podnětu k podání stížnosti pro porušení zákona a o návrh vyřízení tohoto podnětu příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce.“.

26. Na konci textu § 466a se doplňují slova „a zároveň navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie[12])“.

Poznámka pod čarou č. 12 zní:

„[12]) Nařízení Rady (EU) 2017/1939.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna trestního zákoníku

Čl. III

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 360/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 259/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 165/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 321/2016 Sb., zákona č. 323/2016 Sb., zákona č. 455/2016 Sb., zákona

č. 55/2017 Sb., zákona č. 58/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb. a zákona č. 287/2018 Sb., se mění takto:

1. Za § 127 se vkládá nový § 127a, který včetně nadpisu zní:

„§ 127a

Státní zástupce

Státním zástupcem se rozumí i evropský pověřený žalobce, evropský žalobce a evropský nejvyšší žalobce v rozsahu jejich působnosti stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.“.

2. V § 260 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Kdo vyhotoví, použije nebo předloží nepravdivé, nesprávné nebo neúplné doklady nebo uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje anebo zatají doklady nebo podstatné údaje, a tím umožní neoprávněné použití nebo zadržování finančních prostředků pocházejících z rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem anebo zmenšení zdrojů některého takového rozpočtu nebo umožní neoprávněné použití nebo zadržování majetku pořízeného z rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Stejně bude potrestán, kdo neoprávněně použije finanční prostředky pocházející z rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem, majetek pořízený z rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem anebo zmenší zdroje některého takového rozpočtu.“.

3. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se na samostatné řádky doplňují věty

„Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/62/EU ze dne 15. května 2014 o trestněprávní ochraně eura a jiných měn proti padělání, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. IV

V § 36 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 131/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 190/2016 Sb., zákona č. 24/2017 Sb. a zákona č. 99/2017 Sb., se za písmeno zi) vkládá nové písmeno zj), které zní:

„zj) státních zástupců vykonávajících v České republice funkci evropských pověřených žalobců podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, státní zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce evropského pověřeného žalobce, nebo“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Čl. V

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona

č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 11/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 332/2014 Sb., zákona č. 131/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 190/2016 Sb., zákona č. 24/2017 Sb., zákona č. 99/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 259/2017 Sb., zákona č. 310/2017 Sb., zákona č. 92/2018 Sb. a zákona č. 32/2019 Sb., se mění takto:

1. Za § 24 se vkládá nový § 24a, který včetně nadpisu zní:

„Zvláštní ustanovení

§ 24a

(1) Poplatníkem pojistného jako zaměstnanci jsou též státní zástupci vykonávající v České republice funkci evropských pověřených žalobců podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (dále jen „evropský pověřený žalobce“).

(2) Za zaměstnavatele evropského pověřeného žalobce se pro účely tohoto zákona považuje státní zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce evropského pověřeného žalobce.

(3) Za vyměřovací základ evropského pověřeného žalobce se považuje jeho odměna za práci stanovená na základě přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce. Evropský pověřený žalobce je povinen svému zaměstnavateli písemně sdělit a doložit výši této odměny, a to do 8 dnů ode dne jejího stanovení nebo změny její výše.

(4) Pro uhrazení pojistného zaměstnavatelem a zaměstnancem se postupuje podle § 8 odst. 2 přiměřeně.“.

2. Nadpis pod označením § 25 se zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o Rejstříku trestů

Čl. VI

Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění zákona č. 126/2003 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 42/2019 Sb. a zákona č. 111/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 1 se slova „a státní zastupitelství“ nahrazují slovy „ , státní zastupitelství a Úřad evropského veřejného žalobce“.

2. V § 8 odst. 2 a v § 16a odst. 1 se slova „nebo státního zastupitelství“ nahrazují slovy „ , státního zastupitelství nebo Úřadu evropského veřejného žalobce“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o důchodovém pojištění

Čl. VII

V § 105 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 303/2009 Sb., se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Pojištění jsou účastni též státní zástupci vykonávající v České republice funkci evropských pověřených žalobců podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zřízení Úřadu

evropského veřejného žalobce. Doba účasti na pojištění těchto státních zástupců se považuje za dobu pojištění a za výdělečnou činnost.“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců

Čl. VIII

Zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 14/2002 Sb., zákona č. 279/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 420/2002 Sb., zákona č. 425/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 630/2004 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 418/2009 Sb., zákona č. 425/2010 Sb., zákona č. 347/2011 Sb., zákona č. 332/2014 Sb. a zákona č. 277/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 2 větě druhé se slova „v zahraničí“ zrušují.

2. V § 5 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Státnímu zástupci jmenovanému do funkce evropského pověřeného žalobce náleží poměrná část platu v rozsahu, v jakém plní povinnosti státního zástupce podle zákona o státním zastupitelství.“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o soudech a soudcích

Čl. IX

Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 228/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 349/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 441/2003 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 349/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 221/2006 Sb., zákona č. 233/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 397/2006 Sb., zákona č. 184/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 294/2010 Sb., zákona č. 215/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 185/2014 Sb., zákona č. 15/2015 Sb., zákona č. 250/2016 Sb., zákona č. 14/2017 Sb., zákona č. 90/2017 Sb., zákona č. 296/2017 Sb., zákona č. 31/2019 Sb. a zákona č. 111/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 70a se na konci odstavce 1 doplňuje věta „O dočasném přidělení podle věty první rozhoduje ministr spravedlnosti.“.

2. V § 70a odstavec 2 zní:

„(2) Dnem, k němuž vznikla soudci funkce evropského nejvyššího žalobce, je soudce dočasně přidělen k Úřadu evropského veřejného žalobce. Dočasné přidělení trvá po dobu výkonu této funkce.“.

3. V § 99 odst. 1 písm. d) se text „(§ 70a)“ nahrazuje slovy „podle § 70a odst. 1“.

4. V § 99 odst. 2 se za slovo „funkce“ vkládají slova „podle odstavce 1“.

5. V § 99 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Soudce jmenovaný do funkce evropského nejvyššího žalobce je dnem, k němuž mu vznikla tato funkce, dočasně zproštěn výkonu soudcovské funkce.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

6. V § 99 odst. 4 větě první se za text „písm. a)“ vkládají slova „a podle odstavce 3“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

Čl. X

Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb. a zákona č. 396/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 8 se na konci odstavce 5 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) vedoucí státní zástupce stojící v čele státního zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce státního zástupce jmenovaného do funkce evropského pověřeného žalobce, proti tomuto státnímu zástupci.“.

2. V § 12 odstavec 3 zní:

„(3) Pokud nepodali návrh na zahájení kárného řízení, předseda senátu vyrozumí o zahájení kárného řízení též

a) předsedu soudu, k němuž je kárně obviněný přidělen k výkonu funkce, je-li kárně obviněným soudce, předseda soudu, místopředseda soudu nebo předseda kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu,

b) nejvyššího státního zástupce a vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, k němuž je kárně obviněný přidělen k výkonu funkce, je-li kárně obviněným státní zástupce,

c) nejvyššího státního zástupce, vedoucího státního zástupce stojícího v čele státního zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce evropského pověřeného žalobce, a Úřad evropského veřejného žalobce, je-li kárně obviněným státní zástupce jmenovaný do funkce evropského pověřeného žalobce,

d) nejvyššího státního zástupce a Úřad evropského veřejného žalobce, je-li kárně obviněným státní zástupce jmenovaný do funkce evropského žalobce, nebo

e) Exekutorskou komoru České republiky, je-li kárně obviněným soudní exekutor.“.

3. V § 16 odstavec 4 zní:

„(4) Nejsou-li navrhovatelem, předseda senátu vyrozumí o termínu ústního jednání též ministra spravedlnosti a

a) předsedu soudu, k němuž je kárně obviněný přidělen k výkonu funkce, je-li kárně obviněným soudce, předseda soudu, místopředseda soudu nebo předseda kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu,

b) nejvyššího státního zástupce a vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, k němuž je kárně obviněný přidělen k výkonu funkce, je-li kárně obviněným státní zástupce,

c) nejvyššího státního zástupce, vedoucího státního zástupce stojícího v čele státního zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce evropského pověřeného žalobce, a Úřad evropského veřejného žalobce, je-li kárně obviněným státní zástupce jmenovaný do funkce evropského pověřeného žalobce,

d) nejvyššího státního zástupce a Úřad evropského veřejného žalobce, je-li kárně obviněným státní zástupce jmenovaný do funkce evropského žalobce, nebo

e) Exekutorskou komoru České republiky, je-li kárně obviněným soudní exekutor.“.

4. V § 19 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Při uložení kárného opatření státnímu zástupci jmenovanému do funkce evropského pověřeného žalobce pro kárné provinění související s jeho povinnostmi podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce[10]) postupuje senát podle tohoto přímo použitelného předpisu.“.

Poznámka pod čarou č. 10 zní:

„[10]) Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.“.

5. § 20 zní:

„§ 20

(1) Písemné vyhotovení rozhodnutí senátu se doručí kárně obviněnému, obhájci, jestliže jej kárně obviněný má, navrhovateli, ministru spravedlnosti a

a) předsedovi soudu, k němuž je kárně obviněný přidělen k výkonu funkce, je-li kárně obviněným soudce, předseda soudu, místopředseda soudu nebo předseda kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu,

b) nejvyššímu státnímu zástupci a vedoucímu státnímu zástupci státního zastupitelství, k němuž je kárně obviněný přidělen k výkonu funkce, je-li kárně obviněným státní zástupce,

c) nejvyššímu státnímu zástupci, vedoucímu státnímu zástupci stojícímu v čele státního zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce evropského pověřeného žalobce, a Úřadu evropského veřejného žalobce, je-li

kárně obviněným státní zástupce jmenovaný do funkce evropského pověřeného žalobce,

d) nejvyššímu státnímu zástupci a Úřadu evropského veřejného žalobce, je-li kárně obviněným státní zástupce jmenovaný do funkce evropského žalobce, nebo

e) Exekutorské komoře České republiky, je-li kárně obviněným soudní exekutor.

(2) Kárně obviněnému se písemné vyhotovení rozhodnutí senátu doručuje do vlastních rukou.“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

Čl. XI

V zákoně č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 302/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 157/2010 Sb., zákona č. 166/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 332/2014 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 14/2015 Sb., zákona č. 131/2015 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 317/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 190/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 24/2017 Sb., zákona č. 99/2017 Sb., zákona č. 148/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 195/2017 Sb., zákona č. 259/2017 Sb., zákona č. 310/2017 Sb., zákona č. 92/2018 Sb., zákona č. 335/2018 Sb., zákona č. 111/2019 Sb., zákona č. 164/2019 Sb. a zákona č. 277/2019 Sb., se za § 167f vkládá nový § 167g, který včetně nadpisu zní:

„§ 167g

Pojištění evropských pověřených žalobců

(1) Pojištění jsou jako zaměstnanci účastni též státní zástupci vykonávající v České republice funkci evropských pověřených žalobců podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (dále jen „evropský pověřený žalobce“).

(2) Za zaměstnavatele evropského pověřeného žalobce se pro účely tohoto zákona považuje státní zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce evropského pověřeného žalobce.

(3) Pro nárok na výplatu dávek evropskému pověřenému žalobci platí § 16 obdobně, pokud je mu nadále vyplácena odměna za práci stanovená na základě přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

Čl. XII

Zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 55/2017 Sb., zákona č. 57/2017 Sb., zákona č. 178/2018 Sb., zákona č. 287/2018 Sb. a zákona č. 111/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. a) se slova „nebo státní zastupitelství“ nahrazují slovy „ , státní zastupitelství anebo evropský pověřený žalobce, evropský žalobce nebo evropský nejvyšší žalobce v rozsahu jejich působnosti stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce“.

2. V § 8 odstavce 3 až 5 znějí:

„(3) Styk s cizozemskými orgány se uskutečňuje zpravidla písemně.

(4) Pokud justiční orgán nebo ústřední orgán požádá o mezinárodní justiční spolupráci v cizím státu telefonem, faxem, elektronicky, prostřednictvím mezinárodní policejní spolupráce, osobně nebo jiným způsobem, zašle následně cizozemskému

orgánu originál žádosti zpravidla v listinné podobě; to neplatí, byla-li žádost zaslána písemně způsobem umožňujícím ověřit její hodnověrnost nebo sdělí-li výslovně cizozemský orgán, že zaslání originálu žádosti nepožaduje. V případě pochybností o hodnověrnosti žádosti nebo z jiného důležitého důvodu zašle na žádost cizozemského orgánu justiční orgán nebo ústřední orgán žádost také jiným požadovaným způsobem.

(5) Nejsou-li pochybnosti o hodnověrnosti žádosti, justiční orgán nebo ústřední orgán může zahájit provádění úkonu mezinárodní justiční spolupráce na základě žádosti cizozemského orgánu učiněné telefonem, faxem, elektronicky, prostřednictvím mezinárodní policejní spolupráce, osobně zástupcem cizozemského orgánu nebo jiným způsobem. Má-li justiční orgán nebo ústřední orgán pochybnosti o hodnověrnosti žádosti nebo považuje-li to z jiného důležitého důvodu za potřebné, vyžádá si od cizozemského orgánu dodatečné doručení žádosti jím stanoveným způsobem a v jím stanovené lhůtě.“.

3. V § 9 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 2 až 5.

4. V § 9 odst. 4 se číslo „4“ nahrazuje číslem „3“.

5. Za § 11 se vkládají nové § 11a a 11b, které včetně nadpisu znějí:

„Sdílení majetku

§ 11a

(1) Česká republika může s cizím státem uzavřít dohodu o sdílení majetku, který byl získán výkonem uložené trestní sankce v trestním řízení vedeném v České republice, pokud je zaručena vzájemnost a stát, s nímž je dohoda sjednávána, poskytl České republice pro dané trestní řízení významnou justiční spolupráci, která přispěla k dosažení jeho účelu.

(2) Pokud byl majetek získán výkonem majetkové trestní sankce, která spadá do působnosti zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení, lze uzavřít dohodu ohledně peněžních prostředků získaných z takové majetkové trestní sankce, nebo jejich zbylé části, poté, co jsou odvedeny do státního rozpočtu.

(3) K uzavření dohody podle odstavce 1 je příslušné Ministerstvo financí. Návrh na uzavření takové dohody může Ministerstvu financí podat soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, nebo ministerstvo. Soud nebo ministerstvo poskytne Ministerstvu financí potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(4) Při uzavírání dohody podle odstavce 1 se přihlédne zejména k povaze trestného činu, povaze majetku a místu, kde se majetek nachází, rozsahu a významu spolupráce poskytnuté cizím státem pro účely trestního řízení vedeného v České republice, zárukám vzájemnosti, mezinárodním souvislostem a vztahům České republiky s konkrétním cizím státem.

(5) Sdílený majetek předává do cizího státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky.

§ 11b

(1) Česká republika může s cizím státem uzavřít dohodu o sdílení majetku, který byl získán výkonem uložené trestní sankce v trestním řízení vedeném v tomto cizím státě.

(2) K uzavření dohody podle odstavce 1 je příslušné Ministerstvo financí. Návrh na uzavření takové dohody může Ministerstvu financí podat justiční orgán, který poskytl cizozemskému orgánu justiční spolupráci, nebo ministerstvo. Justiční orgán nebo ministerstvo poskytne Ministerstvu financí na jeho žádost potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(3) Sdílený majetek převezme z cizího státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky.“.

6. V § 140 odst. 1 se slova „uložil trest nebo ochranné opatření“ nahrazují slovy „ve věci rozhodl v prvním stupni“.

7. V § 146 odst. 3 se text „ , § 7 odst. 2 a § 9 odst. 2“ nahrazuje textem „a § 7 odst. 2“.

ČÁST TŘINÁCTÁ
ÚČINNOST

Čl. XIII

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem prvního kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.